

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de juny de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX**Llista d'activitats**

Activitats de producció, transformació, manipulació i distribució a l'engròs de mercaderies:

Pesca. NACE B.

Indústria de l'alimentació, begudes i tabac. NACE DA.

Indústria de la confecció i de la pel·leteria. NACE 17.4, 17.5, 17.6, 17 i 18.

Indústria del cuir i calçat. NACE DC.

Indústria del paper, edició, arts gràfiques i reproducció de suports gravats. NACE DE.

Indústria química. NACE 24.

Prefabricats per a la construcció NACE 45.25, 45.3, 45.4, 20.2, 20.3, 25.2, 26.1, 26.2, 26.3, 26.4, 26.7, 24.3, 28.1, 28.2, 28.12, 28.63, 28.7 i 36.1.

Indústria de la construcció de maquinària i equip mecànic. NACE 29.

Indústria de material i equip elèctric, electrònic i òptic. NACE DL.

Fabricació de mobles; altres indústries manufactures. NACE 36.

Indústria del reciclatge. NACE 37.

Comerç a l'engròs i intermediaris del comerç. NACE 50 i 51.

Activitats de serveis:

Transports i activitats annexes. NACE I.

Activitats informàtiques. NACE 72.

Serveis relacionats amb l'explotació de recursos naturals i eliminació de residus. NACE n.c.

Serveis relacionats amb la investigació i el desenvolupament. NACE 73.

Altres activitats empresarials. NACE 74.

Serveis de formació especialitzada i postgrau. 80.3 y 80.4.

Els centres de coordinació i serveis intragrup estan exclosos de les activitats de serveis compresos al grup 74 de la NACE («Altres activitats empresarials»).

11833 REIAL DECRET LLEI 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa. («BOE» 151, de 24-6-2000.)

I

Aquest Reial decret llei conté una sèrie de mesures fiscals de suport a les empreses i foment de l'estalvi i la inversió. En particular, afecten la tributació de les petites i mitjanes empreses, el tractament fiscal de les aportacions a plans de pensions i el règim tributari dels guanys i pèrdues patrimonials.

Aquestes mesures de foment són necessàries en l'actual conjuntura econòmica, per garantir el creixement estable de l'economia espanyola i evitar l'aflorament de pressions inflacionistes. La consecució d'aquest objectiu fa imprescindible, així mateix, l'aplicació de les mesures amb caràcter immediat.

A més, el risc que l'anunci d'unes reformes d'aquesta naturalesa pugui provocar la paralització en les decisions d'inversió, així com la necessitat que els ciutadans coneguin amb certesa i amb l'antelació suficient les conseqüències fiscals que tenen aquestes decisions, exigeixen la utilització de la via del reial decret llei, per aconseguir que tinguin efectes de manera immediata les mesures que es descriuen a continuació.

II

En primer lloc, es manifesta una decidida aposta pel suport a les petites i mitjanes empreses i a les iniciatives d'innovació i internacionalització empresarial, com a fórmula per millorar la seva competitivitat i, per tant, com a garantia de la seva supervivència en un entorn globalitzat i ràpidament canviant.

Pel que fa a les mesures de suport a les petites i mitjanes empreses, que constitueixen la vertadera columna vertebral de la nostra economia i que tanta importància tenen en el creixement i la innovació d'aquesta economia, en primer lloc s'amplia significativament l'àmbit d'aplicació del règim especial de l'impost sobre societats, amb la qual cosa un gran nombre d'empreses poden gaudir dels incentius fiscals que estableix i es millora el règim de la reinversió de beneficis empresarials.

D'altra banda, atesa la importància de les noves tecnologies i amb la voluntat de donar suport a l'esperit innovador i emprenedor de les nostres empreses, s'estableix un incentiu fiscal per a les actuacions que tinguin com a objectiu millorar el seu accés i la seva presència a Internet, així com el desenvolupament del comerç electrònic i la millora, en general, dels seus processos mitjançant la incorporació de tecnologies de la informació i de les comunicacions.

De la mateixa manera, mitjançant nous incentius fiscals en l'impost sobre societats o mitjançant la millora dels existents, es fomenta la formació del personal en l'ús de noves tecnologies, així com les inversions en innovació tecnològica de les empreses. En la mateixa línia de suport a les noves empreses, emprenedores i innovadores, s'han de preveure les millores en el règim del capital risc, com a fórmula per al finançament d'iniciatives.

III

Referent al tractament fiscal de les aportacions a plans de pensions, cal recordar que el foment dels sistemes complementaris de previsió social va ser un dels principals aspectes plantejats en el denominat Pacte de Toledo. En aquesta línia, aquest Reial decret llei introdueix millores en el règim fiscal dels plans de pensions i, consegüentment, de les mutualitats de previsió social, com s'exposa tot seguit:

En primer lloc, es fa una elevació dels límits generals de reducció en la base imposable per aportacions a plans de pensions i mutualitats de previsió, així com dels aplicables en el cas de partícips de més edat i de persones amb minusvalidesa.

En concret, els límits generals se situen en 1.200.000 pessetes i el 25 per 100 dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques, fet que implica una elevació del límit absolut en 100.000 pessetes i del relatiu en 5 punts percentuals. En el cas de persones de més edat, s'eleva el límit màxim d'aportació en 300.000 pessetes i en 20 punts percentuals, i queden situats, respectivament, en 2.500.000 pessetes i el 40 per 100. Finalment, en el cas de persones amb minusvalidesa, s'eleva el límit absolut en 300.000 pessetes, que queda situat en 2.500.000 pessetes.

En segon lloc, es produeix una extensió del règim fiscal dels plans de pensions als cònjuges que no treballen fora de la llar familiar. La mesura incorporada al projecte implica un afavoriment de l'estalvi familiar i respon a una demanda social existent en l'actualitat.

Sobre això, cal assenyalar que els límits de reducció per aportacions a plans de pensions s'apliquen sobre els rendiments obtinguts individualment per cada contribuïent. Això planteja el problema de la impossibilitat que efectuïn aportacions reductibles a plans de pensions els cònjuges que no treballen fora de la llar familiar, malgrat que, en moltes ocasions, contribueixen, a través del treball domèstic, a l'obtenció de rendiments per part del cònjuge.

Amb la modificació que s'incorpora es permet que les aportacions efectuades als plans de pensions de què siguin titulars els cònjuges que obtinguin rendiments del treball i d'activitats econòmiques inferiors a 1.200.000 pessetes, puguin ser objecte de reducció en la base imposable de l'altre cònjuge, amb el límit màxim de 300.000 pessetes anuals.

De manera coherent amb les millores introduïdes en el règim fiscal dels plans de pensions, es millora la tributació de les prestacions derivades d'assegurances de vida, amb l'augment dels coeficients reductors aplicables per a la determinació del rendiment net corresponent.

IV

Respecte al tractament en l'impost sobre la renda de les persones físiques dels guanys i pèrdues patrimonials, en primer lloc s'estableix la inclusió a la part especial de la base imposable de l'impost d'aquells derivats de la transmissió d'elements patrimonials adquirits amb més d'un any d'antelació, cosa que suposa una rebaixa del termini de dos anys fins ara vigent.

La principal finalitat d'aquesta mesura rau en evitar que la presa de decisions d'inversió pel ciutadà es vegi dràsticament condicionada per la influència del termini que preveu la normativa actual. Efectivament, el manteniment de les inversions durant més de dos anys per aconseguir l'aplicació del gravamen previst per a aquest tipus de rendes pot resultar un termini massa dilatat, per la qual cosa la seva reducció contribueix a una eficiència més gran en les decisions d'inversió dels particulars.

Ahora, en línia amb la rebaixa impositiva duta a terme per la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, es redueix el temps impositiu aplicable a aquest tipus de rendes del 20 al 18 per 100, i s'equipara així amb el tipus mínim al qual es grava la part general de la base imposable. El fonament d'aquesta mesura és doble: d'una banda, contribueix sens dubte a fer més atractiva l'alternativa de l'estalvi davant el consum i, de l'altra, assegura que cap contribuïent no pugui veure sotmeses les rendes que s'integren a la part especial de la base imposable a un gravamen superior al corresponent a les que s'integren a la part general de la base esmentada.

En coherència amb el nou tipus de gravamen, es rebaixa al 18 per 100 el percentatge de retenció aplicable a les rendes obtingudes com a conseqüència de les transmissions o els reemborsaments d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva.

V

Amb l'objectiu de donar suport a les iniciatives d'internacionalització de les nostres empreses, es modifica

el règim per evitar la doble imposició econòmica internacional per les activitats empresarials dutes a terme a l'estranger a través d'entitats filials o per mitjà d'establiments permanents situats a l'estranger. L'aplicació del mètode d'exempció per a aquestes rendes afavoreix la internacionalització de les empreses espanyoles ja que millora la seva posició competitiva en l'àmbit internacional. Això no obstant, la modificació del règim per evitar la doble imposició s'acompanya de mesures antiabús que tracten d'evitar la deslocalització artificial d'activitats empresarials.

Així mateix, s'estableix un nou incentiu fiscal en l'impost sobre societats que complementa les mesures tendents a afavorir la implantació de les empreses espanyoles a l'exterior, i permet diferir el pagament d'aquest impost en els casos en els quals es facin inversions a l'estranger mitjançant la presa de participacions en el capital de societats no residents que duguin a terme activitats empresarials. En particular, es permet que el subjecte passiu pugui reduir la seva base imposable en l'import de la inversió efectuada i integrar a la base imposable dels períodes impositius posteriors l'import deduït.

VI

Finalment, aquest Reial decret llei aborda altres mesures també d'una gran transcendència econòmica i social.

En primer lloc, amb l'objectiu de culminar la reforma de l'impost sobre la renda de les persones físiques referent al tractament de l'habitatge habitual i tenint en compte el caràcter complementari del que ha de tenir l'impost sobre el patrimoni, s'estableix l'exempció en aquest últim impost de l'habitatge habitual del contribuïent, almenys en la mesura que el seu valor fiscal no passi de 25.000.000 de pessetes.

En segon lloc, s'estableix el règim en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre societats del préstec de valors, per tal de facilitar la realització d'aquestes operacions en els mercats financers espanyols.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de juny de 2000,

DISPOSO:

TÍTOL I

Mesures relatives a les petites i mitjanes empreses i a les empreses innovadores

Article primer. *Àmbit d'aplicació del règim especial de les empreses de dimensió reduïda en l'impost sobre societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, l'article 122 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«Article 122. *Àmbit d'aplicació: xifra de negocis.*

1. Els incentius fiscals que estableix aquest capítol s'apliquen sempre que l'import net de la xifra de negocis del període impositiu immediatament anterior sigui inferior a 3 milions d'euros (499.158.000 pessetes).

2. Quan l'entitat sigui de nova creació, l'import de la xifra de negocis es refereix al primer període impositiu en què es porti a terme efectivament l'activitat. Si el període impositiu immediatament anterior ha tingut una durada inferior a l'any, o l'activitat s'ha desenvolupat durant un termini també inferior, l'import net de la xifra de negocis s'ha d'eleva a l'any.

3. Quan l'entitat formi part d'un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, l'import net de la xifra de negocis es refereix al conjunt d'entitats pertanyents a aquest grup. S'aplica igualment aquest criteri quan una persona física, per si sola o conjuntament amb altres persones físiques unides per vincles de parentiu en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, fins al segon grau inclusivament, es trobin amb relació a altres entitats de les quals siguin socis en algun dels casos a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç.

Als efectes del que disposa aquest apartat, s'entén que els casos de l'article 42 del Codi de comerç són els que preveu la secció 1a del capítol primer de les normes per a la formulació dels comptes anuals consolidats, aprovades pel Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre.»

Article segon. *Incentius a la reinversió en empreses de dimensió reduïda.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«Article 127. *Amortització d'elements patrimonials objecte de reinversió.*

1. Els elements de l'immobilitzat material afectes a explotacions econòmiques en què es materialitzi la reinversió de l'import total obtingut en la transmissió onerosa d'elements de l'immobilitzat material, també afectes a explotacions econòmiques, efectuada en el període impositiu en el qual es compleixin les condicions de l'article 122 d'aquesta Llei, es poden amortitzar en funció del coeficient que resulti de multiplicar per 3 el coeficient d'amortització lineal màxim previst a les taules d'amortització oficialment aprovades. La reinversió s'ha de fer dins el termini a què es refereix l'article 21.1 d'aquesta Llei.

2. Quan l'import invertit sigui superior o inferior a l'obtingut en la transmissió, l'amortització a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'aplicar només sobre l'import de la transmissió que sigui objecte de reinversió.

3. La deducció de l'excés de quantitat amortitzable resultant del que preveu aquest article respecte de la depreciació efectivament haguda, no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.»

Article tercer. *Deducció per al foment de l'ús de les noves tecnologies per les empreses de dimensió reduïda.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'afegeix un nou article 33 bis a la Llei 43/1995, de 27

de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

«Article 33 bis. *Deducció per al foment de les tecnologies de la informació i de la comunicació.*

1. Les entitats que compleixin els requisits que estableix l'article 122 d'aquesta Llei tenen dret a una deducció en la quota íntegra del 10 per 100 de l'import de les inversions i de les despeses del període relacionades amb la millora de la seva capacitat d'accés i maneig d'informació de transaccions comercials a través d'Internet, així com amb la millora dels seus processos interns mitjançant l'ús de tecnologies de la informació i de la comunicació, que s'especifiquen a continuació:

a) Accés a Internet, que inclou:

Adquisició d'equips i terminals, amb el programari i els perifèrics associats, per a la connexió a Internet i l'accés a facilitats de correu electrònic.

Adquisició d'equips de comunicacions específics per connectar xarxes internes d'ordinadors a Internet. Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats. Formació del personal de l'empresa per al seu ús.

b) Presència a Internet, que inclou:

Adquisició d'equips, amb el programari i els perifèrics associats, per a la realització i la publicació de pàgines i portals Web.

Realització de treballs, interns o contractats a tercers, per al disseny i la realització de pàgines i portals Web.

Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats. Formació del personal de l'empresa per al seu ús.

c) Comerç electrònic, que inclou:

Adquisició d'equips, amb el programari i els perifèrics associats, per a la implantació de comerç electrònic a través d'Internet amb les garanties adequades de seguretat i confidencialitat de les transaccions.

Adquisició d'equips, amb el programari i els perifèrics associats, per a la implantació de comerç electrònic a través de xarxes tancades formades per agrupacions d'empreses, clients i proveïdors.

Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats. Formació del personal de l'empresa per al seu ús.

d) Incorporació de les tecnologies de la informació i de les comunicacions als processos empresarials, que inclou:

Adquisició d'equips i paquets de programari específics per a la interconnexió d'ordinadors, la integració de veu i dades i la creació de configuracions Intranet.

Adquisició de paquets de programari per a aplicacions a processos específics de gestió, disseny i producció.

Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats. Formació del personal de l'empresa per al seu ús.

2. Aquesta deducció és incompatible per a les mateixes inversions o despeses amb les altres que preveu aquest capítol. La part d'inversió o de la despesa finançada amb subvencions no dóna dret a la deducció.»

Article quart. *Deducció per despeses de formació del personal en l'ús de les noves tecnologies.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei,

s'afegeix un nou apartat 3 a l'article 36 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«3. La deducció també s'aplica per les despeses efectuades per l'entitat amb la finalitat d'habituar els empleats a la utilització de noves tecnologies. S'inclouen entre aquestes despeses les efectuades per finançar la seva connexió a Internet i els equips per accedir-hi, fins i tot quan l'ús dels equips pels empleats s'efectuï fora del lloc i de l'horari de feina. Les despeses a què es refereix aquest apartat tenen la consideració, a efectes fiscals, de despeses de formació de personal i no determinen l'obtenció d'un rendiment del treball per a l'empleat.»

Article cinquè. *Modificació de la deducció per activitats d'investigació científica i innovació tecnològica en l'impost sobre societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, l'article 37 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Normes comunes a les deduccions que preveu aquest capítol.*

1. Les deduccions que preveu aquest capítol s'han de practicar una vegada fetes les deduccions i les bonificacions dels capítols II i III d'aquest títol.

Les quantitats corresponents al període impositiu no deduïdes es poden aplicar a les liquidacions dels períodes impositius que concloguin en els cinc anys immediats i successius. Això no obstant, les quantitats corresponents a les deduccions que preveuen els articles 33 i 33 bis d'aquesta Llei, es poden aplicar a les liquidacions dels períodes impositius que concloguin en els deu anys immediats i successius.

El còmput dels terminis per a l'aplicació de les deduccions que preveu aquest capítol es pot diferir fins al primer exercici en què, dins el període de prescripció, es produeixin resultats positius, en els casos següents:

- a) A les entitats de nova creació.
- b) A les entitats que sanegin pèrdues d'exercicis anteriors mitjançant l'aportació efectiva de nous recursos, sense considerar com a tal l'aplicació o la capitalització de reserves.

L'import de les deduccions previstes en aquest capítol a les quals es refereix el present apartat, aplicades en el període impositiu, no poden passar conjuntament del 35 per 100 de la quota íntegra minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions. Això no obstant, el límit s'eleva al 45 per 100 quan l'import de la deducció que preveuen els articles 33 i 33 bis, que correspongui a despeses i inversions efectuades en el mateix període impositiu, passi del 10 per 100 de la quota íntegra, minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions.

2. Una mateixa inversió no pot donar lloc a l'aplicació de la deducció en més d'una entitat.

3. Els elements patrimonials afectes a les deduccions que preveuen els articles anteriors han de romandre en funcionament durant cinc anys o durant la seva vida útil si és inferior.

Conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en el qual es manifesti l'incompliment d'aquest requisit, s'ha d'ingressar la quantitat deduïda, a més dels interessos de demora.»

Article sisè. *Reducció a un any del termini per a la bonificació de les plusvàlues obtingudes per societats i fons de capital risc.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, l'article 69 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«Article 69. *Societats i fons de capital risc.*

1. Les societats i els fons de capital risc, regulats a la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i de les seves societats gestores, gaudeixen d'exempció parcial per les rendes que obtinguin en la transmissió d'accions i participacions en el capital de les empreses, a què es refereix l'article 2.1 de la Llei esmentada, en què participin, segons l'any de transmissió computat des del moment de l'adquisició. Aquesta exempció és del 99 per 100 a partir de l'inici del seu any i fins al dotzè, inclusivament.

Es pot admetre excepcionalment una ampliació d'aquest últim termini fins al dissetè any, inclòs. S'han de determinar per reglament els supòsits, les condicions i els requisits que habiliten per fer aquesta ampliació.

A excepció del supòsit que preveu el paràgraf anterior, el primer any i a partir del dotzè no s'aplica l'exempció.

2. Els dividendes i, en general, les participacions en beneficis percebuts de les societats que les societats i els fons de capital risc promoguin o fomentin, gaudeixen de la deducció que preveu l'article 28.2 d'aquesta Llei sigui quin sigui el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions.

3. Els dividendes i, en general, les participacions en beneficis percebuts de les societats i els fons de capital risc gaudeixen de la deducció que preveu l'article 28.2 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions.»

TÍTOL II

Mesures relatives als plans de pensions i assegurances de vida

Article setè. *Elevació dels límits de reducció en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques per aportacions a plans de pensions. Extensió del règim fiscal dels plans de pensions als cònjuges dels perceptors dels rendiments.*

Es fa una nova redacció del número 4t i s'afegeixen dos nous números 5è i 6è a l'apartat 1 de l'article 46 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, en els termes següents:

«4t Les aportacions fetes pels partícips en plans de pensions, incloent-hi les contribucions del promotor que els hagin estat imputades en concepte de rendiment del treball.

5è Com a límit màxim conjunt d'aquestes reduccions s'aplica la menor de les quantitats següents:

a) El 25 per 100 de la suma dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques percebuts individualment en l'exercici.

A aquests efectes, es consideren rendiments d'activitats econòmiques els imputats per les societats transparents que regula l'article 75, apartat 1, lletres b) i c), de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, als seus socis que, efectivament, exerceixin la seva activitat a través d'aquestes societats com a professionals, artistes o esportistes.

Això no obstant, en el cas de partícips més grans de cinquanta-dos anys, el percentatge anterior és el 40 per 100.

b) 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros) anuals.

Tanmateix, en el cas de partícips més grans de cinquanta-dos anys, el límit anterior s'incrementa en 100.000 pessetes (601,01 euros) addicionals per cada any d'edat del partípic que passi de cinquanta-dos, i es fixa en 2.500.000 pessetes (15.025,30 euros) per a partícips de seixanta-cinc anys o més.

6è A més de les reduccions efectuades d'acord amb els límits anteriors, els contribuents el cònjuge dels quals obtingui rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques inferiors a 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros) poden reduir en la base imposable les aportacions fetes a plans de pensions dels quals sigui partípic el cònjuge, amb el límit màxim de 300.000 pessetes (1.803,04 euros) anuals.»

Article vuitè. *Elevació dels límits aplicables als plans de pensions i mutualitats de previsió social constituïts a favor de persones amb minusvalidesa.*

Les quanties d'1.100.000 pessetes (6.611,13 euros) i 2.200.000 pessetes (13.222,27 euros) a què es refereix la disposició addicional dissetena de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, s'eleva a 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros) i 2.500.000 pessetes (15.025,30 euros), respectivament.

Article novè. *Elevació dels límits d'aportació a plans de pensions.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 5 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, que queda redactat en els termes següents:

«3. Les aportacions anuals màximes als plans de pensions regulades en aquesta Llei, amb inclusió, si s'escau, de les que els promotors d'aquests plans imputen als partícips, no poden passar, en cap cas, d'1.200.000 pessetes (7.212,15 euros).

Això no obstant, en el cas de partícips majors de cinquanta-dos anys als quals per la seva edat aquesta quantitat els resulta insuficient, el límit anterior s'incrementa en 100.000 pessetes (601,01 euros) addicionals per cada any d'edat del partípic que passi de cinquanta-dos, i es fixa en 2.500.000 pessetes (15.025,30 euros) per a partícips de seixanta-cinc anys o més.

El límit màxim que estableix aquest apartat s'aplica individualment a cada partípic integrat a la unitat familiar.»

Article desè. *Elevació dels coeficients reductors aplicables als rendiments derivats de contractes d'assegurança de vida.*

En els articles 17.2, lletres c) i d), i 24.2, lletres b) i c), de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els percentatges del 60 per 100 i del 70 per 100 passen a ser, respectivament, del 65 per 100 i del 75 per 100.

TÍTOL III

Mesures relatives als guanys i les pèrdues patrimonials

Article onzè. *Reducció a un any del termini per integrar els guanys i les pèrdues patrimonials a la part especial de la base imposable.*

L'apartat 1 de l'article 39 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queda redactat com segueix:

«1. La part especial de la base imposable està constituïda pel saldo positiu que resulti d'integrar i compensar exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials que es posi de manifest en ocasió de transmissions d'elements patrimonials adquirits o de millores efectuades en aquests elements, amb més d'un any d'antelació a la data de transmissió o de drets de subscripció que corresponguin a valors adquirits, així mateix, amb la mateixa antelació.»

Article dotzè. *Reducció dels tipus de gravamen especials per a la determinació de la quota íntegra estatal.*

L'article 53 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queda redactat com segueix:

«Article 53. *Tipus de gravamen especials.*

1. La base liquidable especial es grava al tipus del 15,30 per 100.

2. La base liquidable especial dels contribuents als quals es refereix l'article 9, apartats 2 i 3 d'aquesta Llei, es grava al tipus del 18 per 100.»

Article tretzè. *Reducció dels tipus de gravamen especials per a la determinació de la quota íntegra autonòmica.*

L'article 63 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queda redactat com segueix:

«Article 63. *Tipus de gravamen especial.*

La base liquidable especial es grava amb el tipus del 2,70 per 100.»

Article catorzè. *Reducció del percentatge de retenció i pagament a compte aplicable a les rendes obtingudes com a conseqüència de la transmissió o el reemborsament d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva.*

El percentatge aplicable a les rendes obtingudes com a conseqüència de la transmissió o el reemborsament d'accions o participacions en institucions d'inversió

collectiva, per al càlcul de les retencions i altres pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats, és el 18 per 100.

Aquest percentatge es pot modificar per reglament.

TÍTOL IV

Mesures de suport a la internacionalització de les empreses

Article quinzè. *Mesures per evitar la doble imposició internacional en l'impost sobre societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'incorporen dos nous articles, 20 bis i 20 ter, a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«Article 20 bis. *Exempció per evitar la doble imposició econòmica internacional sobre dividendes i plusvàlues de font estrangera.*

1. Estan exempts els dividendes o les participacions en beneficis d'entitats no residents en territori espanyol, quan es compleixin els requisits següents:

a) Que el percentatge de participació, directa o indirecta, en el capital o en els fons propis de l'entitat no resident sigui, almenys, del 5 per 100.

La participació corresponent s'ha de posseir de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no, s'ha de mantenir posteriorment durant el temps necessari per completar aquest termini. Per al còmput del termini també cal tenir en compte el període en què la participació hagi estat posseïda ininterrompudament per altres entitats que reuneixin les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part del mateix grup de societats.

b) Que l'entitat participada hagi estat gravada per un impost de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost en l'exercici en què s'hagin obtingut els beneficis que es reparteixen o en què es participa.

A aquests efectes, s'han de tenir en compte els tributs estrangers que hagin tingut per finalitat la imposició de la renda obtinguda per l'entitat participada, encara que sigui parcialment, amb independència que l'objecte del tribut el constitueixi la mateixa renda, els ingressos o qualsevol altre element indiciari d'aquella.

Es considera complert aquest requisit, llevat que hi hagi una prova en contra, quan l'entitat participada sigui resident en un país amb el qual Espanya tingui subscrit un conveni per evitar la doble imposició internacional, que li sigui aplicable i que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació.

c) Que els beneficis que es reparteixen o en què es participa procedeixin de la realització d'activitats empresarials a l'estranger.

Només es considera complert aquest requisit quan almenys el 85 per 100 dels ingressos de l'exercici corresponguin a:

a') Rendes que s'hagin obtingut a l'estranger i que no estiguin compreses entre les classes de renda a què es refereix l'apartat 2 de l'article 121 com a susceptibles de ser incloses a la base imposable per aplicació del règim de transparència fiscal internacional.

En cap cas no s'aplica el que disposa aquest article quan l'entitat participada que obtingui aquestes rendes sigui resident en un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

En particular, a aquests efectes, es consideren obtingudes a l'estranger les rendes procedents de les activitats següents:

Comerç a l'engròs, quan els béns siguin posats a disposició dels adquirents en el país o el territori on hi hagi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que les operacions s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

Serveis, quan siguin utilitzats al país o al territori on hi hagi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

Creditícies i financeres, quan els préstecs i els crèdits siguin atorgats a persones o entitats residents al país o al territori on hi hagi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que les operacions s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

Asseguradores i reasseguradores, quan els riscos assegurats siguin al país o al territori on hi hagi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

b') Dividendes o participacions en beneficis d'altres entitats no residents respecte de les quals el subjecte passiu tingui el percentatge de participació que preveu la lletra a), quan aquests beneficis compleixin els requisits que estableix aquest apartat. Així mateix, guanys derivats de la transmissió de la participació en les entitats esmentades no residents, quan es compleixin els requisits de l'apartat següent.

No s'integra a la base imposable de l'entitat que percep els dividendes la depreciació de la participació derivada de la distribució dels dividendes, en els termes que preveu l'apartat 5 de l'article 30 d'aquesta Llei.

Per a l'aplicació d'aquest article, en el cas de distribució de reserves s'ha d'atendre la designació continguda en l'acord social i, si no, s'han de considerar aplicades les últimes quantitats abonades a les dites reserves.

2. N'està exempta la renda positiva obtinguda en la transmissió de la participació en una entitat no resident en territori espanyol, quan es compleixin els requisits que estableix l'apartat anterior. S'aplica el mateix règim a la renda obtinguda en els supòsits de separació del soci o dissolució de l'entitat.

Els requisits que preveuen les lletres b) i c) s'han de complir en tots i cadascun dels exercicis de tinença de la participació. El requisit que preveu la lletra a) s'entén referit al dia en què es produeixi la transmissió.

No s'aplica l'exempció quan l'adquirent resideixi en un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

En els supòsits següents, l'aplicació de l'exempció té les especialitats que s'indiquen a continuació:

a) Quan el valor de mercat de les participacions en entitats residents en territori espanyol i dels actius situats en el dit territori que tingui l'entitat no resident, directament o indirectament, superi el 15 per 100 del valor de mercat dels seus actius totals.

En aquest supòsit, l'exempció es limita a la part de la renda obtinguda que es correspongui amb l'increment net dels beneficis no distribuïts generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació.

b) Quan el subjecte passiu hagi efectuat alguna correcció de valor sobre la participació transmesa que hagi resultat fiscalment deduïble.

En aquest supòsit, l'exempció es limita a l'excés de la renda obtinguda en la transmissió sobre l'import de la correcció.

c) Quan la participació en l'entitat no resident hagi estat adquirida a una altra entitat que reuneixi les circumstàncies a les quals es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part d'un mateix grup de societats, s'han d'aplicar les especialitats següents:

a) La renda negativa obtinguda en la transmissió de la participació en l'entitat no resident s'ha de minorar en l'import de la renda positiva obtinguda en la transmissió de la mateixa participació a què s'hagi aplicat l'exempció.

b) La renda positiva obtinguda en la transmissió de la participació a l'entitat no resident s'ha de gravar fins a l'import de les rendes negatives obtingudes en transmissions anteriors que s'hagin integrat a la base imposable d'aquest impost.

3. No s'aplica el règim que preveu aquest article:

a) En els períodes impositius en què el subjecte passiu tingui la consideració de societat transparent.

b) Als dividendes o plusvàlues en relació amb els quals l'entitat apliqui la deducció que estableixen els articles 29 o 30 d'aquesta Llei.

c) En relació amb les entitats filials que exerceixin la seva activitat a l'estranger amb la finalitat principal de gaudir del seu règim fiscal. Es presumeix que concorre aquesta circumstància quan la mateixa activitat que du a terme la filial a l'estranger, en relació amb el mateix mercat, l'hagi exercit anteriorment a Espanya una altra entitat, que hagi cessat en aquesta activitat i que tingui amb aquella alguna de les relacions a les quals es refereix l'article 42 del Codi de comerç, llevat que es provi l'existència d'un altre motiu econòmic vàlid.»

Article 20 ter. *Exempció de determinades rendes obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent.*

1. Estan exemptes les rendes positives obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent situat fora del territori espanyol quan es compleixin els requisits següents:

a) Que la renda de l'establiment permanent procedeixi de la realització d'activitats empresarials a l'estranger, en els termes que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 20 bis d'aquesta Llei.

b) Que la renda obtinguda per l'establiment permanent hagi estat gravada per un impost de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost, en els termes de l'article anterior, i que no estigui situat en un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

2. Quan en períodes impositius anteriors l'establiment permanent hagi obtingut rendes negatives netes que s'hagin integrat a la base imposable de l'entitat, l'exempció que preveu aquest article només s'aplica a les rendes positives obtingudes posteriorment a partir del moment en què superin la quantia de les rendes negatives.

3. A aquests efectes, es considera que una entitat opera mitjançant un establiment permanent a l'estranger quan, per qualsevol títol, disposi fora del territori espanyol, de manera continuada o habitual, d'instal·lacions o llocs de treball en els quals dugui a terme tota la seva activitat o una part. En particular, s'entén que constitueixen establiments permanents aquells als quals es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents.

4. No s'aplica el règim que preveu aquest article quan es donin, respecte del subjecte passiu o de les rendes obtingudes a l'estranger, les circumstàncies que preveu l'últim apartat de l'article anterior. L'opció a la qual es refereix la lletra b) de l'apartat esmentat s'ha d'exercir per cada establiment situat fora del territori espanyol, fins i tot en el cas que n'hi hagi diversos en el territori d'un sol país.»

Article setzè. *Ampliació del termini per al còmput de les deduccions per evitar la doble imposició internacional.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, el termini de set anys a què es refereixen els articles 29, apartat 4, i 30, apartat 4, de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, passa a ser de deu anys.

Article dissetè. *Deducció en l'impost sobre societats per implantació d'empreses a l'estranger.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'afegeix un nou article, 20 quater, a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«Article 20 quater. *Deducció per inversions per a la implantació d'empreses a l'estranger.*

1. És deduïble en la base imposable l'import de les inversions efectivament realitzades en l'exercici per a l'adquisició de participacions als fons propis de societats no residents en territori espanyol que permetin assolir la majoria dels drets de vot en aquestes societats, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que la societat participada dugui a terme activitats empresarials a l'estranger, en els termes que estableix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 20 bis d'aquesta Llei. No escau la deducció quan l'activitat principal de l'entitat participada sigui immobiliària, financera o d'assegurances, ni quan consisteixi en la prestació de serveis a entitats vinculades residents en territori espanyol.

b) Que les activitats exercides per la societat participada no s'hagin exercit anteriorment sota una altra titularitat.

c) Que la societat participada no resideixi en el territori de la Unió Europea ni en cap dels territoris o països qualificats reglamentàriament de paradís fiscal.

Aquesta deducció no està condicionada a la seva implantació comptable en el compte de pèrdues i guanys.

2. L'import màxim anual de la deducció és de 5.000 milions de pessetes, sense passar del 25 per 100 de la base imposable del període impositiu prèvia al còmput d'aquella.

L'import de la deducció s'ha de reduir en la quantia de la depreciació del valor de la participació tinguda en les societats no residents que hagi estat fiscalment deduïble.

L'import deduït en la base imposable no dóna dret a la deducció que estableix l'article 34 d'aquesta Llei.

3. Les quantitats deduïdes s'han d'integrar a la base imposable, per parts iguals, en els períodes impositius que concloguin en els quatre anys següents. Si en algun d'aquests períodes impositius es produeix la depreciació del valor de la participació en aquelles societats, s'ha d'integrar a la base imposable d'aquest, a més, l'import de la depreciació que hagi estat fiscalment deduïble, fins a completar la quantia de la deducció.

El grau de participació i els altres requisits exigits per a la deducció s'han de complir durant almenys quatre anys. Si no és així, en el període impositiu en què es produeixi l'incompliment s'ha d'integrar a la base imposable la totalitat de la quantitat deduïda que estigui pendent de la integració.

4. El que disposa aquest article no és aplicable en relació amb les entitats filials que duguin a terme la seva activitat en un país estranger amb la finalitat principal de gaudir de la deducció que té establerta aquest país. Es considera que concorre aquesta circumstància quan la mateixa activitat que exerceix la filial a l'estranger, en relació amb el mateix mercat, l'hagi exercit anteriorment a Espanya una altra entitat que hagi cessat en la dita activitat i que tingui amb aquella alguna de les relacions a les quals es refereix l'article 42 del Codi de comerç, llevat que es provi l'existència d'un altre motiu econòmic vàlid.»

Article divuitè. Modificació del règim de les entitats de tinença de valors estrangers.

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, els articles 129 a 132 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queden redactats de la manera següent:

«CAPÍTOL XIV

Règim de les entitats de tinença de valors estrangers

Article 129. Entitats de tinença de valors estrangers.

1. Es poden acollir al règim que preveu aquest capítol les entitats l'objecte social de les quals compregui l'activitat de gestió i administració de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, mitjançant l'organització corresponent de mitjans materials i personals.

Els valors representatius de les participacions en el capital de les entitats esmentades han de ser nominatius. Les societats transparents no poden gaudir del règim d'aquest capítol.

2. L'opció pel règim de les entitats de tinença de valors estrangers s'ha de comunicar al Ministeri d'Hisenda. El règim s'ha d'aplicar des del període impositiu que finalitzi posteriorment a la comunicació.

Article 130. Rendes derivades de la tinença de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol.

Estan exempts els dividendes o les participacions en beneficis d'entitats no residents en territori espanyol, així com les rendes positives derivades de la transmissió de la participació corresponent, en les condicions i amb els requisits que preveu l'article 20 bis d'aquesta Llei.

Als efectes d'aplicar l'exempció, el requisit de participació mínima a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 20 bis es considera complert quan el valor d'adquisició de la participació sigui superior a 6 milions d'euros (998.316.000 pessetes).

Article 131. Distribució de beneficis. Transmissió de la participació.

1. Els beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes exemptes a què es refereix l'article anterior reben el tractament següent:

a) Quan el perceptor és una entitat subjecta a aquest impost, els beneficis percebuts donen dret a la deducció per doble imposició de dividendes en els termes que estableix l'article 28 d'aquesta Llei.

b) Quan el perceptor és contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el benefici distribuït no dóna dret a la deducció per doble imposició de dividendes, però es pot aplicar la deducció per doble imposició internacional en els termes que preveu l'article 67 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, respecte dels impostos pagats a l'estranger per l'entitat de tinença de valors i que corresponguin a les rendes exemptes que hagin contribuït a la formació dels beneficis percebuts.

c) Quan el perceptor és una entitat o persona física no resident en territori espanyol, el benefici distribuït no s'entén obtingut en territori espanyol. Si es tracta d'un establiment permanent situat en territori espanyol, s'ha d'aplicar el que disposa la lletra a). La distribució de la prima d'emissió té el tractament que preveu aquesta lletra per a la distribució de beneficis.

A aquests efectes, s'entén que el primer benefici distribuït procedeix de rendes exemptes.

2. Les rendes obtingudes en la transmissió de la participació a l'entitat de tinença de valors o en els supòsits de separació del soci o de liquidació de l'entitat, reben el tractament següent:

a) Quan el perceptor és una entitat subjecta a aquest impost o un establiment permanent situat en territori espanyol, pot aplicar l'exempció que preveu l'article 20 bis d'aquesta Llei, en relació amb les diferències de valor imputables a les participacions en entitats no residents que compleixin els requisits als quals es refereix l'apartat 1 de l'article esmentat, i la resta de la renda obtinguda dóna dret a la deducció per doble imposició interna de plusvàlues, en els termes que estableix l'article 28 d'aquesta Llei.

b) Quan el perceptor és una entitat o persona física no resident en territori espanyol, no s'entén

obtinguda en territori espanyol la renda que es correspongui amb les reserves dotades amb càrrec a les rendes exemptes a les quals es refereix l'article 20 bis o amb diferències de valor imputables a les participacions en entitats no residents que compleixin els requisits als quals es refereix l'apartat 1 de l'article esmentat.

3. L'entitat de tinença de valors ha de fer esment en la memòria de l'import de les rendes exemptes i els impostos pagats a l'estranger corresponents a aquestes rendes, i facilitar als seus socis la informació necessària perquè puguin complir el que preveuen els apartats anteriors.

4. El que disposen la lletra c) de l'apartat 1 i la lletra b) de l'apartat 2 d'aquest article no s'aplica quan el receptor de la renda resideixi en un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

Article 132. *Aplicació d'aquest règim.*

1. El gaudi del règim està condicionat al compliment dels supòsits de fet relatius a aquest règim, que el subjecte passiu ha de provar a requeriment de l'Administració tributària.

2. Les aportacions no dineràries dels valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol gaudeixen del règim que preveu l'article 108 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el percentatge de participació a l'entitat de tinença de valors que confereixin les aportacions, sempre que les rendes derivades dels valors esmentats puguin gaudir del règim que estableix l'article 20 bis d'aquesta Llei.»

Article dinovè. *Consultes tributàries en relació amb el règim de les entitats de tinença de valors estrangers.*

S'incorpora una nova lletra g) a l'apartat 4 de l'article 107 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, amb la redacció següent:

«g) Interpretació i aplicació del règim establert per a les entitats de tinença de valors estrangers en la Llei de l'impost sobre societats.»

Article vintè. *Exempció en l'impost sobre la renda de les persones físiques per als rendiments percebuts per feines efectuades a l'estranger.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la lletra p) de l'article 7 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, queda redactada com segueix:

«p) Els rendiments del treball percebuts per feines efectivament exercides a l'estranger, amb els requisits següents:

1r Que aquestes feines es duguin a terme per a una empresa no resident a Espanya o un establiment permanent situat a l'estranger.

2n Que en el territori on es duguin a terme les feines s'apliqui un impost de naturalesa idèntica o anàloga a la d'aquest impost i no es tracti d'un país o territori que hagi estat qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

L'exempció té un límit màxim de 10.000.000 de pessetes anuals (60.101,21 euros). Es pot modificar reglamentàriament aquest import.

Aquesta exempció és incompatible, per als contribuents destinats a l'estranger, amb el règim d'ex-

cessos exclosos de tributació que preveu l'article 8.A.3.b) del Reglament d'aquest impost, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, sigui quin sigui el seu import. El contribuent pot optar per l'aplicació del règim d'excessos en substitució d'aquesta exempció.»

Article vint-i-unè. *Opció per tributar per obligació personal en l'impost sobre el patrimoni dels treballadors desplaçats a l'estranger.*

La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, queda redactada de la manera següent:

«a) Per obligació personal, les persones físiques que tinguin la seva residència habitual en territori espanyol; s'exigeix l'impost per la totalitat del seu patrimoni net amb independència del lloc on estiguin situats els béns o es puguin exercir els drets.

Quan un resident en territori espanyol passi a tenir la seva residència en un altre país pot optar per continuar tributant per obligació personal a Espanya. Ha d'exercir aquesta opció mitjançant la presentació de la declaració per obligació personal en el primer exercici en el qual hagi deixat de ser resident en el territori espanyol.»

Disposició addicional primera. *Exempció de l'habitatge habitual en l'impost sobre el patrimoni.*

1. S'afegeix un nou número 9 a l'article 4t de la Llei 19/1991, de 6 de juny, amb el contingut següent:

«Nou. L'habitatge habitual del contribuent, segons es defineix en l'article 55.1.3r de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, fins a un import màxim de 25.000.000 de pessetes (150.253,03 euros).»

2. S'afegeix un nou número 3 a l'article 25 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, amb el contingut següent:

«3. En cap cas no són objecte de deducció els deutes contrets per a l'adquisició de béns o drets exempts. Quan l'exempció sigui parcial, és deducible, si s'escau, la part proporcional dels deutes.»

Disposició addicional segona. *Règim fiscal en l'impost sobre societats i en l'impost sobre la renda de les persones físiques de determinats préstecs de valors.*

En els termes que es determinin reglamentàriament, no donen lloc a alteracions de patrimoni, en l'impost sobre la renda de les persones físiques o en l'impost sobre societats corresponent al prestador, les operacions de préstec de valors que compleixin els requisits que estableixen l'article 36.7 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i la seva normativa de desplegament.

Disposició addicional tercera. *Transmissions entre cònjuges per fer aportacions a plans de pensions d'acord amb l'article 46.1.6è de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Les transmissions entre cònjuges que es produeixin com a conseqüència del que estableix l'article 46.1.6è de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, no estan subjectes a l'impost sobre successions i donacions fins al límit que preveu el precepte esmentat.

Disposició transitòria primera. Règim aplicable a les minusvalides pendents de compensar en l'impost sobre la renda de les persones físiques, generades entre un i dos anys.

Les pèrdues patrimonials netes a què es refereix l'article 38, lletra b), de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, corresponents al període impositiu 1999 que estiguin pendents de compensació a 1 de gener de 2000 i que s'hagin posat de manifest en ocasió de la transmissió d'elements patrimonials adquirits o de millores efectuades en aquests elements, amb més d'un any i fins a dos anys d'antelació a la data de transmissió, es continuen compensant d'acord amb el que preveu l'article 38, lletra b), esmentat.

Disposició transitòria segona. Deduccions pendents d'aplicar procedents dels articles 29 bis i 30 bis de la Llei de l'impost sobre societats.

Les deduccions a les quals es refereixen els articles 29 bis i 30 bis de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, pendents de practicar després de l'acabament del període impositiu en curs a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'han de deduir en els períodes impositius conclusos posteriorment a la data esmentada en les condicions i els requisits que preveuen els dits articles.

Disposició transitòria tercera. Adaptació al nou règim de les entitats de tinença de valors estrangers.

1. Les entitats que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei tinguin concedit el règim de les entitats de tinença de valors estrangers poden renunciar a aplicar el règim del capítol XIV del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en els termes que estableix aquest Reial decret llei, i ho han de comunicar al Ministeri d'Hisenda abans que finalitzi el primer període impositiu que conclougi després de la seva entrada en vigor.

2. La conversió en nominatius dels valors representatius de les participacions en el capital de les entitats que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei tinguin concedit el règim de les entitats de tinença de valors estrangers s'ha de fer dins el primer període impositiu en el qual sigui d'aplicació el nou règim.

Disposició derogatòria primera. Derogació dels articles 29 bis i 30 bis de la Llei de l'impost sobre societats.

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2001, queden derogats els articles 29 bis i 30 bis de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Això no obstant, és aplicable el que preveuen els articles esmentats per determinar la deducció sobre les rendes corresponents a períodes impositius iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, encara que s'obtingui posteriorment a la data esmentada.

Disposició final primera. Desplegament reglamentari.

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de juny de 2000.

JUAN CARLOS R.

11834 REIAL DECRET LLEI 4/2000, de 23 de juny, de mesures urgents de liberalització en els sectors immobiliari i de transports («BOE» 151, de 24-6-2000 i «BOE» 154, de 28-6-2000.)

L'evolució positiva de l'economia espanyola, en què han tingut una incidència especial les mesures liberalitzadores acordades pel Govern, fa necessari continuar avançant en el procés de liberalització per mantenir el ritme de creixement econòmic. D'altra banda, la interdependència de les economies, pel fet d'introduir certs elements de comportament imprevisible que poden repercutir desfavorablement en l'evolució positiva produïda fins ara en l'economia espanyola, també obliga a adoptar certes mesures que evitin efectes indesitjables.

Per això, aquest Reial decret llei, en el marc d'un conjunt de mesures de naturalesa estructural que amb caràcter d'urgència adopta el Govern, a fi d'evitar l'aparició de desequilibris macroeconòmics que amenacin l'estabilitat i el procés expansiu de la nostra economia, se centren, sense perdre la condició de mesures integrants de la política unitària del Govern, en els sectors de la competència del Ministeri de Foment. El seu objectiu fonamental és incidir de forma immediata en el comportament dels diferents agents econòmics per estimular la competència, aconseguir una millor assignació dels recursos i, en definitiva, influir positivament sobre el nivell de preus.

Les mesures, per tant, que conté aquest Reial decret llei, es projecten sobre una sèrie de sectors bàsics de l'esfera d'actuació del Ministeri de Foment, com ara el sector immobiliari i el dels transports, inclòs el subministrament d'hidrocarburs als vaixells en els ports per afavorir la competència entre les empreses subministradores.

Pel que fa al sector immobiliari, les mesures que s'adopten pretenen corregir les rigideses advertides en el mercat com a conseqüència del fort creixement de la demanda i la incidència en els productes immobiliaris del preu del sòl, condicionada al seu torn per l'escassetat de sòl urbanitzable. En conseqüència, la reforma que s'introdueix ha d'incrementar l'oferta del sòl ja que elimina les previsions normatives en vigor que per la seva falta de flexibilitat la podien limitar, i traslladen aquest efecte positiu al preu final dels béns immobiliaris.

D'altra banda, i també pel que fa a aquest sector, el Reial decret llei pretén clarificar la situació actual de l'exercici de l'activitat d'intermediació immobiliària que està afectada per la falta d'una jurisprudència unànime que reconegui que l'activitat no està reservada a cap col·lectiu singular de professionals.

En relació amb el sector dels transports, les mesures que conté el Reial decret llei van adreçades a actuar sobre el règim concessional dels serveis regulars de viatgers per carretera, reduint els terminis de les concessions, per tal que l'evolució de l'economia en general i del sector en conjunt repercutixin amb caràcter immediat en la prestació del servei. Aquesta reducció de terminis ha de permetre una seqüència més gran en l'adjudicació de les concessions, amb el consegüent increment de la competència.

D'altra banda, i en la mateixa línia de foment de la competència, se suprimeix, en l'àmbit portuari, qualsevol obstacle de caràcter formal que pugui suposar una restricció en el subministrament de productes petrolífers als vaixells, amb la positiva repercussió en els preus que se n'ha de derivar.

El conjunt d'aquestes mesures té suport constitucional en l'article 149.1.13a, que atorga a l'Estat competència exclusiva sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; en l'article